

Bestemmelser, der kan sammenlignes med de i stk. 4 og 5 foreslåede, indeholdes i lægelovens § 8.

Til § 8.

De foreslåede bestemmelser svarer til de bestemmelser, der indeholdes i lægelovens § 5 a. Bestemmelserne må anses for nødvendige under hensyntagen til, at der i årenes løb har været en del dyrlæger, der har rekvireret euforiserende stoffer til sig selv eller andre personer. I øvrigt skal oplyses, at dette spørgsmål er behandlet i en betænkning om misbrug af euforiserende stoffer, der er afgivet af et af indenrigsministeriet under 10. november 1950 nedsat udvalg. Af denne betænkning fremgår, at udvalget fandt forholdene på dette område utilfredsstillende, og udvalget foreslog, at en kommende dyrlægelov kom til at indeholde bestemmelser, der giver mulighed for at gribe ind overfor dyrlæger, som misbruger retten til at ordinere euforiserende stoffer.

Til § 9.

På den danske dyrlægeforenings foranledning er der gennemført en ordning, hvorefter ansøgninger til ledende kommunale stillinger ved den veterinære levnedsmiddelkontrol og til overdyrlægestillinger ved eksportslagterierne igennem mange år har været forelagt et af den danske dyrlægeforening nedsat udvalg til bedømmelse af ansøgernes kvalifikationer. Denne ordning har i det store og hele fungeret tilfredsstillende, og den uro, som tidligere ofte opstod ved besættelse af sådanne stillinger, er blevet undgået.

På baggrund heraf anses det for hensigtsmæssigt, at det som foreslået i stk. 1 fastsættes, at der ved besættelsen af en statslig eller kommunal dyrlægestilling skal indhentes en sagkyndig vurdering af ansøgernes kvalifikationer, og at stillingen kun må besættes med en dyrlæge, der ved en sådan vurdering er blevet anset for kvalificeret. Det skal som hidtil kun gælde ledende stillinger. Det foreslås endvidere, at landbrugsministeren skal fastsætte forskrifter for den sagkyndige vurdering, hvorved bemærkes, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, at ansøgninger til alle de heromhandlede stillinger vurderes af det ovenfor omtalte udvalg.

For opslag af tjenestemandstillinger i stat og kommune gælder bestemmelserne i § 2, stk. 1, i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd henholdsvis i de kommunale vedtægter. Det anses for hensigtsmæssigt, at det som foreslået i stk. 2 fastsættes, at også dyrlægestillinger, der ikke er tjenestemandstillinger, men som besættes af statslig eller kommunal myndighed, i tilfælde af ledighed skal besættes efter opslag.

Af praktiske hensyn foreslås det i stk. 3 fastsat, at landbrugsministeren efter aftale med den danske dyrlægeforening kan undtage visse stillinger fra de i stk. 1 og 2 indeholdte bestemmelser.

Til § 10.

En lignende bestemmelse som den i stk. 1 foreslåede indeholdes i lægelovens § 17, stk. 1. Det må anses for det naturligste, at veterinærdirektoratet som den myndighed, der har den mest direkte kontakt med de praktiserende dyrlæger, fører det fornødne tilsyn med disse.

Den i stk. 2 foreslåede bestemmelse skyldes, at der ikke er noget behov for, at de ved statslige undervisnings- og forskningsinstitutter beskæftigede dyrlæger er undergivet veterinærdirektoratets tilsyn med hensyn til deres virksomhed ved disse institutter.

Til § 11.

De i stk. 1 foreslåede betingelser for, at autorisationen kan fratages en dyrlæge, svarer til de i lægelovens § 5, stk. 1, fastsatte betingelser for at fratage en læge retten til at udøve lægegerning. Lignende bestemmelser indeholdes i andre love, f. eks. i § 19, stk. 1, i apotekerloven.

I stk. 2 foreslås, at en dyrlæge under tilsvarende betingelser som anført i stk. 1 kan fratages en række nærmere angivne rettigheder. Bestemmelsen vil blive bragt i anvendelse i tilfælde, hvor det ikke anses for nødvendigt helt at udelukke den pågældende dyrlæge fra at udøve dyrlægegerning, men hvor det anses for betænkeligt, at han fortsat udøver en eller flere af de nævnte rettigheder.

Tilbagekaldelse af andre rettigheder end de i stk. 2 nævnte vil fortsat ske i overensstemmelse med hidtidig praksis. Som eksempler på sådanne andre rettigheder skal nævnes godkendelse af dyrlæger til at udøve kødkontrol, jfr. § 3 i lov nr. 423 af 12. april 1949 om indenrigs kødkontrol, og til at udøve mælkekontrol på produktionsstedet, jfr. § 2 i lov nr. 183 af 23. juni 1932 om mælkekontrol. Sådanne godkendelser gives af landbrugsministeriet efter indstilling fra den kommune, der har antaget dyrlægen til at udøve sådan kontrol, og tilbagekaldelse af godkendelserne sker i almindelighed ligeledes efter kommunens indstilling. Det bemærkes, at godkendelser til udøvelse af mælkekontrol på produktionsstedet gives i form af autorisationer i henhold til § 2 i loven om mælkekontrol, men at landbrugsministeriet under forudsætning af, at bestemmelserne i dette lovforslag ophøjes til lov, i forbindelse med en påtænkt revision af mælkekontrolloven vil søge dette forhold ændret under hensyn til, at autorisationsbetegnelsen fremtidig